

[H. Larsen (Bjerre).]

smukke kunstværker, både skulpturelle og billedmæssige, er et synligt vidnesbyrd om denne gode lovgivning. Det høje tings medlemmer behøver i og for sig blot at vende blikket mod baggrunden her i salen og sammen med mig glæde sig over Rudes smukke billeder, som er det nærmeste udtryk for, hvorledes staten har løst disse opgaver.

Jeg vil dog gerne føje til, at samfundet også mere indirekte kan støtte vore kunstnere ved gennem skolerne og det frie folkelige oplysningsarbejde at drage dem med ind som part i undervisningen. Jeg tror, det kunne blive en fin inspiration for en bredere forståelse af god kunst. Det nytter ikke ret meget, at man bruger omfattende midler til skabelsen af kunstværker, hvis det kniber med at finde folkelig forståelse for de kunstneriske udtryksformer. Jeg tror derfor, at der kunne komme en ganske gavnlig nyttevirkning i stand mellem kunstnere og det, vi i ordets bedste forstand kalder jævne mennesker. Det ville glæde mange, tror jeg, hvis et sådant felttog mod det, man med en fælles betegnelse benævner trommesalssmøri, kunne sættes i gang. I en tid, hvor der er mangel på lærervikarer, skulle der vel være mulighed for at lade kunstnere få plads på tegnesalene og i kunsthistorielokalerne og bidrage til undervisningen.

Al god kunst fremmer ædel tanke. Derfor føler jeg mig også sikker på, at det høje ting fortsat vil støtte bestræbelserne til gavn for de udøvende kunstnere og de kulturelle strømninger i vort folk.

Med disse få bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

Helga Pedersen: Også jeg kan på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag, men jeg føler trang til at komme med et lille hjertesuk, idet jeg ligesom den ærede foregående taler synes, at ministeriet burde have forelagt denne sag så betids, at der var givet folketetinget et virkeligt valg imellem, om man ønskede revisionen nu, således som foreskrevet i loven af 1956, eller man ønskede at udskyde revisionen. Selv om det, som det er oplyst, er således, at bestyrelsen for den ene afdeling, nemlig

Statens kunsthøjesteret, ikke ønsker nogen revision, kunne det jo godt tænkes, at tingets medlemmer ønskede en mere udførlig orientering om arbejdets art og omfang i den forløbne tid. Jeg sigter til, at formålet jo ikke alene er, som man kort i motiverne har angivet, at hjælpe ved udsmykningen af statens bygninger m. v.; også kommunale og visse private bygninger kan jo komme i betragtning, ligesom ikke alene ældre kunstneres efterladte, men også de unge talenter kan støttes af Eckersberg-Thorvaldsenfondet. Når den højtærede minister siger i sin fremsættelse, at visse spørgsmål vedrørende denne sidste fond først vil kunne klares om nogle måneder, fristes jeg til at spørge den højtærede minister: hvilke er disse spørgsmål, der først kan klares om nogle måneder, og kan der siges noget om, hvorfor man ikke har kunnet klare disse spørgsmål i rimelig tid før sagens forelæggelse til revision? Jeg vil gerne tilføje, at jeg ikke, fordi jeg stiller disse spørgsmål, for mit vedkommende ønsker sagen behandlet i udvalg. Jeg vil være fuldt tilfreds, hvis den højtærede minister vil svare på disse spørgsmål, eventuelt under anden behandling af lovforslaget.

Ellen Strange Petersen: Mit partis ordfører, det ærede medlem fru Gertie Wandel, er forhindret i at være til stede i dag. Jeg skal blot meddele på min gruppes vegne, at vi tiltræder lovforslaget om en udskydelse af revisionen.

Helge Larsen: På det radikale venstres vegne anbefaler jeg lovforslaget.

Morten Lange: At man i den pågældende lov har indsat en revisionsbestemmelse, skyldes formodentlig, at man, da man havde lovforslaget til behandling, havde indtryk af, at der skulle gøres noget mere ved sagen; man forudså, at forbedringer var tiltrængt.

Det er altid beklageligt, hvis den slags sikkert nødvendige forbedringer trækker i langdrag, og jeg kan med beklagelse tilslutte mig det foreliggende lovforslag, da vi ikke har andet at gøre; men jeg håber, det må give valuta til de parter, som får fordele af de pågældende fonds, ikke alene kunstnerne, men også dem, der skal se på kunsten, så at vi, når loven kommer til